

წარმატებული დასაწყისი ასეთივე დასასრულის საწინდარია

ბაზრეპული, გათვლილი, მიზანმიმართული

ადამიანის გონის მიზანსწრაფვის ოდინდელი ძირითადი გაცემა იყო. გააკვირვებდა ადამის მოდგმისას რა გინდა რა

ზეციური ან მიწიერი მოვლენის, რომელიმე ნივთიერების, ორგანული და არაორგანული სიცოცხლის წარმოქმნა-მიმდინარეობა, ესა თუ ის ქმედება და უმალ დაინტერესდებოდა. ანუ, გაკვირვება ცნობისწადილში გადაიზრდებოდა და იწყებოდა გონების შემოქმედება...

პირდაპირ დაინტერესებით და კონკრეტულად დაინწყით. რატომ, რომ, ფაქტობრივად, ერთსა და იმავე პირობებში მავანი სასწავლო დაწესებულება წარმატებულია, სხვა კი - მაჩანაწალა? რატომ, რომ ზოგ კერძო კოლეჯში აბიტურიენტთა მიღება საკონკურსო წესით წარიმართება, ზოგან კი კონტინგენტი ვერ შეუყრიათ. თუმცა, შესაძლოა, „კუდში მდევრებს“ მონიწივეთა ტილ-სწორი მატერიალურ-ტექნიკური ბაზებიც ჰქონდეთ და საინტერესო, პრაქტიკული სპეციალობებიც ისწავლებოდეს?

რატომ? სასწავლო წლის დაწყებიდან ბევრ საჯარო და კერძო სკოლასა თუ კოლეჯში ვრეკავდით და ვრეკავთ. გვინტერესებს, როგორ დაიწყეს ახალი სასწავლო წელი, რა გეგმები აქვთ, რა ხდება საინტერესო. სამწუხაროდ, ხშირად გვესმოდა, აბა, ჯერ საინტერესო რა უნდა იყოს, სასწავლო წელი ხომ ახლახან დაიწყო; სემესტრის, ან, სულაც, სასწავლო წლის ბოლოს შეგვეხმინათ, ეგებ, რაიმე საინტერესო მართლაც იყოსო.

ამ პატივცემულთ ავიწყდებოდა (ან სულაც არ უწყიან), რომ წარმატებული დასაწყისი ასეთივე წარმატებული დასასრულის მტკიცე საწინდარია. ოღონდ, დასაწყისი რომ წარმატებული იყოს, საამისოდ ბევრი ზუსტად გათვლილი სვლაა საჭირო.

კოლეჯმა - ბიზნესისა და ტექნოლო-

გიების აკადემიამ წინდანი ზუსტად გათვლილი მუშაობით, ავტორიტეტით (ამ კოლეჯის მართლაც თვალსაჩინო წარმატებებზე გაზაფხულზე წერდა ჩვენი გაზეთი) კვლავაც საკონკურსოდ „გაუხადა“ საქმე აბიტურიენტებს და სასწავლო წელი ისე დამუხტულად, გააზრებულად დაიწყო, რომ სტუდენტებს კიდევ უფრო გაუცხოველა ინტერესი და დაარწმუნა სწორ არჩევანში.

მამ, უმთავრესი ადამიანის, კოლეჯის ფაქტორია - ერთსა და იმავე ვითარებაში ვინ, როგორ ირჯება, როგორ ეძებს და ჰპოვებს წარმატებისკენ მიმავალ ყველაზე შედეგიან გზებს.

ამიტომ იყო, რომ ბიზნესისა და ტექნოლოგიების აკადემიის რექტორმა, ბიზნესის ადმინისტრირების დოქტორმა **სოფიო მაჭარაშვილმა** უმალ წარმოგვიდგინა ახალი სასწავლო წლის დასაწყისშივე გამართულ მიზანმიმართულ ღონისძიებათა „ნუსხა“.

სექტემბერშივე გამართულ ღონისძიებაზე რექტორმა სტუდენტებს მოკლედ გააცნო სასწავლებლის ისტორია. შემ-

დეგ, პირველკურსელებს სტუდენტობა მიულოცეს საპატიო სტუმრებმა: ექიმმა კარდიოლოგმა და ტელენამეყვანმა **ნინო ნადირაძემ**, დამოუკიდებელმა სამედიცინო ექსპერტმა **მაია ნიკოლიშვილმა**, ტურისტული კომპანია „აღმოაჩინე საქართველოს“ დირექტორმა **ნინო კეკელიძემ** და პოლიციის პოლკოვნიკმა **რატი ყანდარელმა**. ახალბედებს მოსაზრებები და გამოცდილება გაუზიარეს აკადემიის კურსდამთავრებულებმა და სტუდენტებმა,

ერთხმად აღნიშნეს სწორი არჩევანი, რომ ბიზნესისა და ტექნოლოგიების აკადემიაში ხარისხიანი განათლების მისაღებად ყველა პირობაა შექმნილი. საზეიმო ნაწილის შემდეგ, სტუდენტებს სასწავლებლის შინაგანაწესი გააცნო და მათ შეეითხვეს უპასუხა სასწავლო პროცესის

მენეჯერმა **თამუნა გოგატიშვილმა**. სტუდენტებს დაურიგდათ ჩანაწერების წიგნაკები გაკვეთილების ცხრილთან და საბანკო რეკვიზიტებთან ერთად. სტუდენტებმა და მშობლებმა მადლობა გადაუხადეს პედკოლექტივის ამ დღის ორგანიზებულად ჩატარებისათვის.

ზემოთ ვთქვით, მიზანმიმართული ღონისძიებები. კოლეჯში სწორედ ის სპეციალისტები მოიწვიეს, რა სპეციალობებიც ისწავლება. დამეთანხმებით, რაოდენ საგულისხმო და გამამხნეველია, როცა ისინი გინონებენ არჩევანს და გზას გილოცავენ, ვისთანაც, შესაძლოა, მოგიწიოთ მუშაობამ. ხომ გაიმედებთ, რომ სწავლით, მონდომებით მიუღწეველი არაფერია.

ახლა მშობლები. შინ ხომ იმსჯელებდნენ ნანახსა და გაგონილზე, ხომ უფრო განუმტკიცებდნენ შვილებს რწმენას არჩევანის სისწორესა და წარმატებულ მომავალზე.

კოლეჯი ძალზე ემადლიერება სტუმრებს გულისხმიერებისა და გვერდში დგომისთვის.

ოქტომბერში გაიმართა პროფესიული მომზადება-გადამზადებისა და კვალიფიკაციის ამაღლების სახელმწიფო პროგრამით მოსარგებლებისათვის სერთიფიკატების გადაცემის ცერემონია. ღონისძიებას ესწრებოდნენ **ელზა ჯგერენაია** - საქართველოს შრომის, ჯანმრთე-

ლობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს შრომისა და დასაქმების პოლიტიკის დეპარტამენტის უფროსი, **მარინა ახვლედიანი**, **ნინო კოპალანი** და **თამარ ქუშაშვილი** - სოციალური მომსახურების სააგენტოს წარმომადგენლები. სტუმრებმა იმსჯელეს მომზადება-გადამზადებისა და სტაჟირების პროგრამის მნიშვნელობა და საჭიროებაზე. მოსარგებლებს გადასცეს პროგრამის დამთავრების დამადასტურებელი სერთიფიკატები. კოლეჯის ადმინისტრაცია მადლობას უხდის სტუმრებს, განსაკუთრებით, ქალბატონ **ელზა ჯგერენაიას**, რომელმაც, მიუხედავად დატვირთული გრაფიკისა, მოახერხა ღონისძიებაში მონაწილეობა. **ქალბატონი ელზა და სააგენტოს წარმომადგენლები აქტიურად არიან ჩართულნი აღნიშნული პროექტის დაგეგმვასა და სწორად წარმართვაში.**

ვგონებ, ამ ღონისძიების მიზანმიმართულობას კომენტარი არა სჭირდება... კოლეჯმა ისიც მოახერხა, რომ ოქტომბ-

აბრეკლება მე-2 გვ.

გამოცდილების განხილვა

აღმოსავლეთ პაჩენიოჩის რეგიონალური კონფერენციაზე

საქართველოში ევროკავშირის წარმომადგენლობისა და ევროპის განათლების ფონდის ორგანიზებული აღმოსავლეთ პარტნიორობის რეგიონალური კონფერენცია გაიმართა. იგი ვიცე-პრემიერმა, საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრმა **ალექსანდრე ჯგერელავამ** გახსნა.

კონფერენციის მიზნია განსაზღვროს, რამდენად შესაძლებელია საკვალიფიკაციო სისტემების ორი ძირითადი ელემენტის - კვალიფიკაციის აღიარებისა და უნარ-ჩვევების დამტკიცების (ვალიდაცია) შედეგად, მობილობის, მათ შორის მიგრაციის ხელშეწყობა.

საკვალიფიკაციო სისტემის რეფორმებზე ინფორმაციის გაზიარებისა და შემეცნებით ორდღიან კონფერენციაზე, თითოეული ქვეყნის დელეგაციამ წამოადგინა სისტემაში თავისი ქვეყნის პროგრესი და განათლების აღიარებისა და დამტკიცების (ვალიდაცია) ინსტრუმენტები. კონფერენციაზე გაიზიარეს ევროკავშირის ქვეყნების პრაქტიკა და გამოცდილება. იმსჯელეს, თუ როგორ არის შესაძლებელი მხარი დაუჭიროთ აღმოსავლეთ პარტნიორობისა და ევროკავშირის მიზნებს ეკონომიკური ინტეგრაციის, სოციალური ერთობის, ურთიერთგაგებისა და მოქალაქეებისთვის სარგებლის მიღწევაში.

კონფერენციის ძირითადი თემები იყო: მობილობა, მიგრაცია და ის, თუ როგორ შეიძლება შეიქმნას და გაუმჯობესდეს კვალიფიკაციის აღიარების სისტემები და ხალხის უნარ-ჩვევების დადასტურება (ვალიდაცია).

კონფერენციის პლენარულ სხდომაში მონაწილეობენ საქართველოში ევროკავშირის ელჩი **იანოშ ჰერმანი** და ევროპის განათლების ფონდის (ETF) წარმომადგენელი **მიშელ გრაჰაი**.

პირველი გვირგვინი

ერთივე გამართა შინაგანსწავლებლო შეჯიბრი ფეხბურთში. ანუ, ახალგაზრდები იმაშიც დაარწმუნა, რომ, ხარისხიან სწავლასთან ერთად, აქტიური, საინტერესო ცხოვრებაც ექნებოდათ.

თასი ამჯერადაც არ დათმო და იგი აკადემიაში საპატიო ადგილას დარჩა. სპორტი აკადემიაში წესადაა დამკვიდრებული.

პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკის დირექტორი ბატონი გიორგი კეკელიძე, სტუმარმა და ბიბლიოთეკარის საგანმანათლებლო პროგრამის მასწავლებლებმა გამოკვეთეს შრომის ბაზარზე ბიბლიოთეკართა სიმცირე და, ახალგაზრდებში ამ სპეციალობით დაინტერესების გაზრდის მიზნით, შესაბამისი ღონისძიებები დაგეგმეს.

დიდი მადლობა ბატონ გიორგის აკადემიაში მოსვლისა და კონსულტაციისთვის.

ბიზნესისა და ტექნოლოგიების აკადემიის ტუროპერატორ-

სასწავლებლებიდან ზოგი - მონინავე და ზოგიც - მაჩანჩალა. და ლოგიკური შედეგი - კოლეჯის

სოფიკოს

დოქტორის ხარისხს გილოცავ, გამოგდგომოდეს წინსვლაში, თუმცა თავიდან ვფიქრობდით დრო არ გყოფნიდა სწავლაში.

შენი ქმედება სხვებისთვის, მაგალითია ნათელი, ყველა საქმეში წინ იწევი, უფალს დაუნთე სანთელი.

რომ განვითარდეს ქვეყანა, ბიზნესი არის საშველი, პროფესიული სწავლება გახადე ქვეყნის მაშველი.

ხომ ნათქვამია ძველთაგან, ახლაც ამბობენ ამასა, ქვეყნისთვის სასარგებლოა, შეიღმა აჯობოს მამასა.

გაზეთ „სახალხო განათლება“-ის რედაქცია უერთდება მილოცვას და ქალბატონ სოფიოს, კოლეჯის მთელ კოლექტივს ვულოცავთ ახალი სასწავლო წლის ესოდენ წარმატებით, აქტიურად დაწყებას.

კონსტანტინე გურგენიძე

რის პროფესიული პროგრამის პირველი კურსის სტუდენტები გაცნობით პრაქტიკაზე იმყოფებიან ტურისტულ კომპანიაში #discover georgia - „აღმოაჩინე საქართველო“.

და ყველაფერი ეს სასწავლო წლის დაწყებიდან სულ რაღაც ორიოდ თვეში!

ვგონებ, გაეცა პასუხი კითხვას - რატომაა ერთსა და იმავე გარემოში, ვითარებაში მყოფი

სტუდენტთა დასაქმების მაღალი მაჩვენებელი.

P.S. სოფიო მაჭარაშვილს 4 ივლისს, საუნივერსიტეტო სადირსტრუქციო საბჭოს გადწყვეტილებით, ბიზნესის ადმინისტრირების დოქტორის აკადემიური ხარისხი მიენიჭა. მისმა მამამ, განათლების დარგის ღვაწლმოსილმა მუშაკმა, ამ, და კიდევ ორი კოლეჯის დამაარსებელმა ანზორ მაჭარაშვილმა ლექსი უძღვნა:

ლორდ ბაირონის სკოლა თბილისში

იღვნიან და განჯა უფასდებათ

აგერ უკვე თითქმის საუკუნის მეოთხედა, რაც თბილისის ბაირონის სკოლა ქართულ საგანმანათლებლო სივრცეში ინგლისური ენის სრულფასოვან დაუფლებასთან ასოცირდება.

დაფუძნებიდან მოყოლებული, ბაირონის სკოლამ აღზარდა ინგლისური ენისა და კულტურის საკმაოდ მაღალი აკადემიური ცოდნის ახალგაზრდები, რომლებიც წარმატებით სწავლობენ საქართველოში და მის საზღვრებს მიღმაც.

ბაირონის საერთაშორისო ასოციაციის (ლონდონი) საქართველოს ბაირონის საზოგადოებათან არსებული ეს სასწავლებელი ინგლისური ენისა და კულტურის შემსწავლელ დამატებით სკოლად დაარსდა, სადაც სწავლება ზოგადასაგანმანათლებლო სკოლის პარალელურად,

დღევამოშვებით მიმდინარეობს. დიდი ინგლისელი პოეტის სახელი ღრმა ცოდნის, ფართო განათლების, პროგრესული აზ-

სხვადასხვა დარგში, მათ შორის არიან პიანისტი სანდრო გეგეჭკორი და მევიოლინე ანა ჭანია. წარჩინებული სწავლების გა-

როვნებისა და დახვეწილი გემოვნების სიმბოლოა. სწავლების პროცესი ითვალისწინებს საერთაშორისო სერთიფიკატის მიღებას, საზაფხულო სკოლას დიდ ბრიტანეთში და წარჩინებულ მოსწავლეთა უფასო სწავლებას. სკოლა გადასახადისაგან ათავისუფლებს ნიჭიერ მოსწავლეებს ხელოვნების

რანტია პროფესიონალ პედაგოგთა გუნდი: ნუგზარ რუხაძე, დოდო ლვალაძე, დოდო ფაჩულია, ელისო გოდუაძე, მარინა გუნია, თინათინ ბახსოლიანი, თინათინ ნემსაძე, მანანა გოგუაძე, ეკა სალიაშვილი, ნინო მიქაძე, ლიანა გედევანიშვილი, ნათია გოგორიშვილი, მეგი გუდაძე, სალომე სამხარაძე და სხვები.

სკოლას ხელმძღვანელობს საქართველოს ბაირონის საზოგადოების პრეზიდენტი, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი ინესა მერაბიშვილი.

2014 წელს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში ბაირონოლოგთა მე-40 საერთაშორისო კონფერენცია გაიმართა. უნივერსიტეტთან ერთად, 20 ქვეყნის 100 დელეგატს უმასპინძლა თბილისის ბაირონის სკოლამ. სტუმრებს შორის იყვნენ ბაირონის პირდაპირი შთამომავალი, ლორდათა პალატის წევრი, გრაფი ლიტონი მუელლითურთ და ბაირონის ტიტულის შთამომავალი, ლორდი ბაირონი ლედი ბაირონთან ერთად.

ბაირონის სტიპენდიასთან ერთად, დაწესდა გრაფ ლიტონის სტიპენდია. მან წარჩინებული სწავლებისათვის ბაირონის სკოლის ორი მოსწავლე დააფინანსა.

მომავალ ზაფხულს ბაირონის სკოლის მოსწავლეები მიწვევები არიან ინგლისში, ბაირონის ფესტივალზე ლორდ ბაირონის საგვარეულო მამულში.

გაზეთ „სახალხო განათლება“-ის რედაქცია ბაირონის სკოლელებს შემდგომ წარმატებებს უსურვებს სწავლასა და შრომაში.

დაინტერესებულმა პირებმა მიმართონ: თბილისი, გრიბოედოვის ქ. 2 ტელ: 298-34-78, 293-57-53, 299-04-91 ფაქსი: (+995 32) 298-57-97 E-mail: byrionschool@hotmail.com innesmerabishvili@hotmail.com Web site: www.byrionschool.ge

განახლებული სტრატეგია და სამოქმედო გეგმა

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრომ ახალი ფორმატით შეიმუშავა 2017-2021 წლების განათლებისა და მეცნიერების ერთიანი სტრატეგიისა და შესაბამისი სამოქმედო გეგმის პროექტები.

ერთიანი სტრატეგიის დოკუმენტის შემუშავებაში ჩართული იყვნენ სამინისტროს სტრუქტურული ერთეულები, სამინისტროს დაქვემდებარებული საჯარო სამართლის იურიდიული პირები, ადგილობრივი და ევროპული ექსპერტები. დოკუმენტის შემუშავებისას გაიმართა მრავალი კონსულტაცია, რომელშიც მონაწილეობა მიიღეს საერთაშორისო და არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლებმა, დარგის ექსპერტებმა, პრაქტიკოსებმა, კვლევითი ინსტიტუტებისა და უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების წარმომადგენლებმა.

აღნიშნული დოკუმენტები განთავსებულია სამინისტროს ოფიციალურ ვებგვერდზე: http://mes.gov.ge/s/DEOEG შენიშვნებისა და მოსაზრებებისათვის ფოსტის მისამართი: pr@mes.gov.ge

მთავარი მისია - კონკრეტული ახალგაზრდების აღზრდა

დიდი გეგმები და მოტივაცია

თბილისის მე-2 საჯარო სკოლა, რომელიც დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონში, მეუნარგიას ქუჩაზე მდებარეობს, გამოირჩევა კარგი აკადემიური წარმატებითა და სწავლების ხარისხის მაღალი დონით. სკოლას სათავეში უდგას ახალგაზრდა და გამოცდილი ხელმძღვანელი **გალაქტიონ მინდიაშვილი**. იგი უკვე შვიდი წელიწადი დირექტორია და ამ ხნის მანძილზე, სკოლაში ბევრი პრობლემა მოაგვარა: მოანსრიგა ინფრასტრუქტურა, განახორციელა არაერთი პროექტი და დაამყარა წესრიგი. ბატონი გალაქტიონი პროფესიით იურისტი და იგი სკოლის დირექტორად სასერთიფიკაციო გამოცდების წარმატებით ჩაბარების შედეგად დაინ-

იშნა. არის კარგი მენეჯერი და პედაგოგი. საგულისხმოა, რომ მე-2 საჯარო სკოლაში მუდამ შემოქმედებითი ფუსფუსია და აქაური მესვეურები ყველა სასწავლო წელს მომზადებულნი სვდებიან. ნაყოფიერი იყო გასული წელიც, რადგან სკოლას 7 ოქროს მედალოსანი ჰყავდა და ყველა კურსდამთავრებული გრანტის მფლობელი გახდა. წლეულს სკოლაში 40 პირველკლასელი მოსწავლეა, რომლებსაც დედობრივ მზრუნველობას არ აკლებენ აქაური პედაგოგები. სიახლეა ის, რომ გაიხსნა ჭადრაკის, ცეკვისა და მუსიკის წრეები. არჩევით საგნად კი, „მენარმეობის საფუძვლები“

ისწავლება. სკოლა დაპროექტებულია მაღალკვალიფიციური კადრებით. განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს, დირექტორის მოადგილის **თონა არველაძის** თავდაუზოგავი შრომა და წარმატებული საქმიანობა.

სასწავლების პრესტიჟის ასამაღლებლად და სწავლების ხარისხის გასაუმჯობესებლად, აქ ყველა პედაგოგი მაღალ შედეგებზეა ორიენტირებული. სკოლას აქვს დიდი სამომავლო გეგმები და მოტივაცია დასახული მიზნის მისაღწევად.

ფუნქციონირებს 7 საგნობრივი კათედრა და მას ეფექტურად უძღვებიან გამოცდილი პედაგოგები. გაგაცნობთ კათედრის ხელმძღვანელებს:

ქართული ენა და ლიტერატურა - **ნინო ჩოჩელი**; საბუნებისმეტყველო კათედრა - **ხათუნა ბრეგაძე**; უცხო ენა - **კარინა მარტიროსოვა**; დაწყებითი - **ირმა მარგველაშვილი**; საზოგადოებრივი მეცნიერება - **ლელა ინასარიძე**; სპორტის და ესთეტიკის - **მარინე ქვათაძე**; მათმატიკის - **ელვირა საღირინა**;

მასწავლებელთა რაოდენობა 37-ია, აქედან, 18 უფროსი პედაგოგია. ასევე, არის 1000 ლარიანი პედაგოგი - **ნანა ნაჭყებია**.

სკოლის ერთ-ერთი პრიორიტეტია მოსწავლეების შემოქმედებითი უნარების განვითარება. აქ ხშირად იმართება ღონისძიებები და ხორციელდება სხვადასხვა პროექტი. მოსწავლეები მონაწილეობდნენ ოლიმპიადაებში, საიდანაც დაჯილდოვებულები - ქების სიგელებით დაბრუნდნენ. შარშან სკოლა

გამარჯვებული გახდა სასკოლო ოლიმპიადაში (ფუტსალში). ასევე, მონაწილეობა მიიღო „ჯუნიორ ექვიფორმტი“-ს მიერ ორგანიზებულ გამოფენა-გაყიდვაში.

მე-2 სკოლაში, განათლებასთან ერთად, მოსწავლეების ჯანსაღ ცხოვრებაზეც ზრუნავენ. სკოლა

ლობითი დაწესებულება იყოს, რაც დირექტორის **გალაქტიონ მინდიაშვილის** დიდი დამსახურებაა.

სკოლის მთავარი მისიაა მცოდნე და თანამედროვე სამყაროში კარგად ორიენტირებული კონკურენტუნარიანი ახალგაზ-

აქტიურად მონაწილეობს სხვადასხვა სპორტულ შეჯიბრებაში.

ერთი სიტყვით, სკოლას ყველანაირი პირობა და რესურსი აქვს იმისთვის, რომ ერთ-ერთი სანიმუშო სასწავლო-აღმზრდე-

რდები აღზარდოს, რომლებსაც ეროვნული ღირებულებები ექნებათ.

ზინა გომოძა

ყველა ქართველის ნასაკითხი!

„ღაზაქანი იჩიჟოჲ ვაჲთ, რომ გლახები და მოწიხი ვაჲთ“

ღიმიცხი უზნაძე: ჩა აკლია ქართულს?

ისეთი ადამიანი, რომელიც ენერჯის გამძლეობის მხრივ საგრძნობლად არ კოჭლობდეს.

პატარა საქმეები ჩვენს გულს არ ანთებენ და უამისოდ კი ჩვენი ნება არ იძვრის; დიდი საქმეები კი გვაფეთქებენ, მაგრამ გული მანამდე ცივდება, სანამ საქმე სრულქმნის დონეს მიაღწევდეს და გულთან ერთად ნებაც დუნდება და დანებებული საქმე ანაზღად წყდება... ამიტომ არის, რომ ჩვენი არსებობის ნიადაგს ჩვენვე ვანიავებთ და ბედნიერი მეტოქესთან ბრძოლაში მუდამ ვმარცხდებით.

საკუთარ საქმეს კი გამბედაობა და ინიციატივა ეჭირება და ჩვენს ხალხს ეს აკლია; უამისობაა, რომ ჩვენ სხვის სწავლას ფურად გვაქცევს და საკუთარ დოვლათს სხვების საკეთილდღეოდ გვადებინებს. აქტიური ხასიათი, ძლიერი ნება - აი, რა აკლია ქართველობას და ჩვენი აღზრდის სისტემაზე მართო აქეთ უნდა იყოს მიმართული.

ჩვენ მუდამ უნდა გვახსოვდეს, რომ გლახები და მონები იმიტომ კი არა ვართ, რომ ლატაკნი ვართ, არამედ ლატაკნი იმიტომ ვართ, რომ გლახები და მონები გახლავართ, და თუ რამ გვჭირია, ყოვლის უზინარეს, აქტიური ხასიათია ჩვენთვის საჭირო.

ქართველს აკლია „დაჟინებითი მისწრაფება ერთხელ დასახული მიზნის განხორციელებისაკენ, რომელსაც ვერავითარი დაბრკოლება და სიძნელე ვერ სპობს; მუდმივი, დაუღალავი შრომის უნარი, თავდავიწყებითი ჭაპანის წევა... პატარა საქმეების ისეთივე სერიოზულობით კეთება, როგორც დიდი საქმეებისა...“

ქართველ ხალხს ეს თვისება არ აქვს. მისი გული და მისი ნება ჰარმონიულად ფეთქს. გული აინთება - ნებაც მოქმედებს, მაგრამ გული მალე ცივდება და ნების მავისცემა უმალვე წყდება. იშვიათია ჩვენში

გაიგათა კონკრეტული

დუალური პროფესიული განათლება

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს, ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსა და გერმანიის საერთაშორისო თანამშრომლობის საზოგადოების (GIZ) ორგანიზებით, კონფერენცია „დუალური პროფესიული განათლება საქართველოში - პერსპექტივები კერძო კომპანიებთან ერთად“ გაიმართა.

ღონისძიება მიეძღვნა დუალური პროფესიული განათლების პერსპექტივებს საქართველოში, რაც საქართველოს მთავრობის ოთხპუნქტიანი გეგმის მნიშვნელო-

ვანი შემადგენელი ნაწილია. ღონისძიებაზე გაიმართა დისკუსია კერძო სექტორის შესაძლებლობებსა და გამოწვევებზე და მათ ჩართულობაზე პროფესიულ განათლებაში, რადგან კერძო სექტორის, როგორც პრაქტიკული სწავლების მომწოდებლის წამყვანი როლი, დუალური განათლების საფუძველია.

კონფერენცია საქართველოს ვიცე-პრემიერმა, განათლებისა და მეცნიერების მინისტრმა **ალექსანდრე ჯეჯელავამ** გახსნა.

ეროვნული განათლებისა და სულიერების სადაზღვრე

ათინათი კი - არა, მზუა მოჩახრახუ!

ათინათი სიბნელეში სარკმლის ქუჩურე-ტანიდან შემოპარული მზის შუქია. სიმბოლურად შეურქმევიათ ეს სახელი ამ ახალი საუკუნის დიდებული მხატვრულ-საზოგადოებრივი ჟურნალისათვის. საქართველოს დღევანდელის, ეროვნული და სულიერი აზროვნების გაფრთხილებული ვითარების ფონზე „ათინათი“ მზესავით ჩახჩახებს და ჩვენი ცხოვრების თითქმის ყველა სფეროს ანათებს. ჟურნალს მთავარ მიზნად მამულის გადარჩენის გზა, ილია მართლისა და ზვიადის გზა აურჩევია, „ენა, მამული, სარწმუნოების“ მოვლა-პატრონობა გაუხდია არსებობის წყაროდ. ყველაფერ ზემოთქმულში დარწმუნდებით, როდესაც ამ ჟურნალს საილრმისეულად გაეცნობით. არადა, დღეს დაუნახაობის, არდაფასების, ნიჰილიზმის მსახვრალი ხელი დარეგია ყველაფერს. იაკობ გოგებაშვილის პატრიოტიზმისა და სულისკვეთების სადარი პედაგოგიც რომ იყო, არავინაა შენი დამნახავი და დამფასებელი.

ჟურნალის მთავარი რედაქტორის, მრავალმხრივი შემოქმედის, ნიჭიერი პოეტის გულნაზ ხარაიშვილის სტრიქონებშიც ნათლად გამოსჭვივის მამულისთვის თავგანწირვის იდეა: „შემოვირიგებ საქართველოს მტერს, დროს მზის სხივებით ავაფარადებ, თავთავს ავკრიფავ თითო-თითო ღერს, უფალი ხედავს ამას ყველაფერს!“ ასევე, ჩვენი ეროვნული და სულიერი სულისკვეთების აღორძინება-დაცვისთვის მზადყოფნა ჩანს ქალბატონ გულნაზის მამა გაბრიელისადმი მიძღვნილ ლექსში: „მამა გაბრიელ, შენით ვსულდგმულობ, შენით ჩავიცვი მადლის სამოსი. თავდახრილი ვარ, კი არ ვდიდგულობ, მაცვია ლექსის ტანსამოსი“.

ეს სტრიქონები შემთხვევით არ მოგვიტანია. ამ იდეით არის გაჯერებული „ათინათი“, თავიდან ბოლომდე. ჯუმბერ ლეჟავას სახელობის მეცნიერებათა საერთაშორისო აკადემიასთან დაფუძნებული ეს ჟურნალი (ამ წელს სამი ნომერი გამოვიდა, მეოთხეს დღელდებუ ველოდებით) მრავალპროფილიანია - გარდა პოლიტიკისა, ჩვენი ცხოვრების თითქმის ყველა სფეროს მოიცავს, 300 გვერდიანი, პოლიგრაფიულად უმაღლეს დონეზეა გამოცემული, თემატიკურად მრავალფეროვანია. აქ არის კულტურა, მეცნიერება, განათლება, მხატვრული ლიტერატურა, საბავშვო მწერლობა, ისტორია და ასე შემდეგ. ყველა დარგს თავისი განყოფილება უძღვება საზოგადოებისთვის

ვის კარგად ცნობილი, მაღალი რანგის პროფესიონალების თავკაცობით.

ჩვენ „ათინათის“ ყოველმხრივ განხილვა-შეფასების პრეტენზია არა გვაქვს. რომც ძალიან გვსურდეს, მასწავლებელთა გაზეთის მხრიდან ამ საქმის შესრულება მეტად მოკრძალებული გამოვა. ამიტომ განათლების კუთხით შევეცდებით მივუდგეთ პრობლემურ საკითხებს. უაღრესად დიდი სასწავლო-აღმზრდელობითი პოტენციალის მატარებელია ჟურნალი. აქ არის გამოკვეთილი განათლების, კულტურის, ხელოვნების, მწერლობის თემატიკა, რაც ჰაერით საჭიროა სკოლაში, საგანმანათლებლო სისტემაში. ჟურნალი დიდად წაადგება სკოლას მუშაობაში, სამინისტროს მიერ გამოცემულ, მეთოდურ ლიტერატურაზე არანაკლებ გამოადგებათ აქ დაბეჭდილი დიდაქტიკური მასალები. ამიტომ, მე როგორც პედაგოგი, ვურჩევ განათლების სამინისტროს, სკოლის დირექტორებს, იკითხონ „ათინათი“, შემოქმედებითი ურთიერთობა იქონიონ ამ ძვირფას გამოცემასთან, შეიძინონ, სასკოლო ბიბლიოთეკისთვის გამოიწირონ. დიხს, დიდად გამოგადგებათ, დაგეხმარებათ მუშაობაში, შეგეხიდებათ, სკოლის ხელმძღვანელებო, მასწავლებლებო.

თუ დაპირებები დემოკრატიაზე, ქვეყნის გაბრწყინებაზე, დამოუკიდებლობაზე, სულიერებაზე, მამულ-მოყვასის სიყვარულზე, მაღალ ღირებულებებზე უდენ რიტორიკად არ დარჩება, მთავრობა ვალდებულია ამ

რის ძალისხმევა, მხოლოდ ერთი განსხვავებით, სიზიფეს შრომა ამო, უშედეგო იყო, გულნაზ ხარაიშვილის საქმიანობა ნაყოფიერია, სიხარულის მომნიჭებელი, ქვეყნისთვის გამოსადეგი.

დიდება მოთმინებასა და შენსა ღვანლსა, გულნაზ! გაუმარჯოს „ათინათს!“

ზორის მიშველაძე, პედაგოგიკის დოქტორი

P.S. ზემოთ გაკვრით ვთქვით: გულნაზ ხარაიშვილი მრავალმხრივი შემოქმედია. დიხს, არამარტო გამოცდილი რედაქტორი და ჟურნალისტი, არამედ, საკუთარი ხმის გამორჩეული პოეტიც გახლავთ. თანაბრად ძლიერია როგორც საბავშვო ისე სადიდო პოეზიაშიც. „ათინათი“ მისი გემრიელი ლექსებითაც არის გაჯერებული. გვინდა, მკითხველს გულნაზის ახალი ლექსები გავაცნოთ.

გულნაზ ხარაიშვილი

საღვთისთა ფოქსები

მამული, მნა საჩუქრთა

მამულს ვუყურებ ო, ძლიერ დაღლილს, მისეგდიანებს ფიქრს და ოცნებას. მას ვუძღვნი ლექსებს და ცრემლებს ვაღვრი, და დავადნები მკერდზე კოცნებად. ქართული სიტყვის ანდამატები, მახვილზე მჭრელი, ხანაც თილისმა. მადლით მოსილი უფლის ხატები, გულში ჩაიკრა დედა თბილისმა. ენა რად მინდა, მიწის გარეშე, ან ეს მამული მტერს რად აოცებს... დე, გადამთელოს, უცნომ თარეშით, ერთიან მამულს თუ არ ვაოცე. სარწმუნოება თუ შემეცვალეს, ანდა ჩამძირეს ტიტანიკით... გინდა სულ მომკლან, ლოცვა მაცალონ, შევეწირები შუშანიკით.

დედაენის კეგლთან

დედაენის ძეგლთან ახლოს მდგარი, ვუყურებდი ქანდაკებას მშვიდად... შემოგფიცავ, ფული არის მყარი, მშვიდობა და სიყვარული მინდა. რას შეცქერი მალა ქანდაკება, რა მადლი აქვს იაკობის მელანს, ამდენ ოში სული გვიკაჟდება, მზის შუქით გვეფინება ყველას. დედაენა, გადამჩრჩინო ერის, სმლით და შუბით გიცავთ შემართული, ლექსებს ვამბობთ თუ ქართულად ვმღერით, გალობაა ის შენს ლოცვად თქმული.

მოსწავლეობი

მოსწავლეობო, სულს მიშრიალებო, შეილებიც თქვენ ხართ და ლურჯი ზეცაც, ყველანი გულის ძარღვში ტრიალებო, მთავარეს გაჩუქებო, ვარგარა მზესაც. გულის კარები გაღებულია, მოდით, მოგვხვით ტკბილად ხელები. მკერდი გრძობებით დანაღმულია, თქვენით ლამაზობს ცისარტყელები. აპყეთ ბილიკებს, ლად-კლდის ჯიხვივით,

ეკლის ბარდებში ბილიკი ძებნეთ შენ ჩემო ლექსო, ამოჭიხინდი, ნორჩ მოსწავლეებს ყოველთვის ენდე!

წიგნის საჩიხაბი

(კითხვა ხომ არ გაეწივდებათ?)

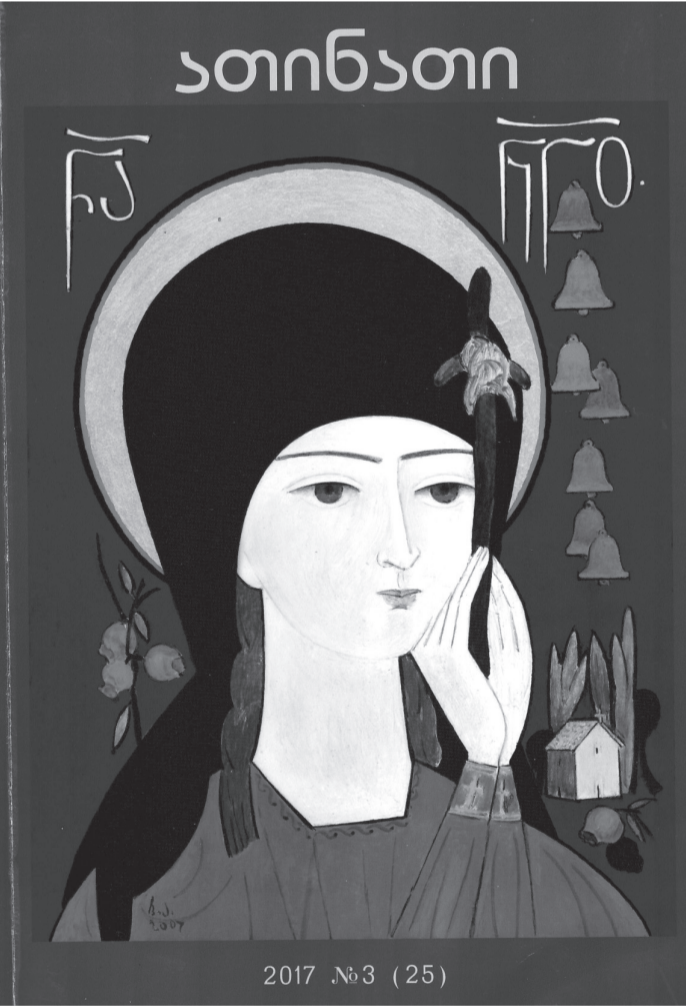
მკითხველო, გაგზდი ობობას სატრფო, ნესტში ვარ გელი, ვერაფრით გაგზრი. თვალთ დაგეკებ, ყოველთვის გნატრობ, მე ვტირი, როგორც პატარა ბავშვი. ჩემით ისწავლე ანი და ბანი, აი-ია და მწვანე ჯეჯილი... შემომხედე და ვერც კი მიცანი, გვერდზე მიმაგდე გულგაგლეჯილი. მე არ მჭირდება, ჩართვა-გამართვა, არც საწვავები ნაირ-ნაირი. არც მაუსი და არც ფერთა მორთვა, ტექნიკის ცოდნა არანაირი. წიგნი ვარ, წიგნი, მტვერდაღებული დაწუნებული ამ საუკუნის... შენი სულიდან გამოდევნილი, და მოჩურჩულე ღამის უკუნი. მე ვარ ილია, მე ვარ აკაკი, იაკობი და ვაჟა-ფშაველა. მე ვარ ზღაპარი, მე ვარ არაკი მე?... წიგნი მქვია ერთი მტკავლა. ე, მაშინ ალბათ აღარ მოგვედები, მკითხველო, ჩემთვის თუ მოიცალე, წამიკითხე და გამოეცოცხლე, თორემ საცაა გარდავიცვალე.

წიგნდა ილიას სახელს მიფიცავ

წმინდა ილიას სახელს ვიფიცებ, ჩემს საქართველოს მეც რომ დავიცავ, ბერი ტკივილი უკვე ვითმინე, ბერსაც ისევე გულში ჩავიკლა. წიწამურთან კი ილიას სისხლით, ნაწამებო ქვავ, ჩუმად ბერდები, ხალხის გოდებით და ხალხის რისხვით, მტერო, მიწაშიც როგორ ჩერდები. ყვავილის ღერო სისხლი ჩაწურა, ფურცლებზე დარჩა შავი წერტილი, დიდი პოეტის სულის ნაჭურმა, ერი დატოვა გულდაწყვეტილი. სისხლის ტბას ნიშნავს წითელი ფერი, შავი წიწკლები გასროლილ ტყვიას, საქართველოში კვლავ დაძრწის მტერი, ყველა სიმდიდრე უსირცხვოდ მიაქვს.

მოსწავლეთა ფიცი

ჩვენ სიტყვას ვიტყვით, ჩვენ ვართ მამული, ნორჩი ნერგები, ფესვდამამული. სკოლაში ვსწავლობთ, გულანთებულნი, სწავლის სურვილით დაბადებულნი. მნათობები ვართ, ღამით ვაშუქებთ ჩვენს საქართველოს, არვის ვაჩუქებთ. ჩვენ ვართ ქალაქი, დაბაც - სოფელიც, ჩვენ თვითონა ვართ წუთისოფელი.

დიდებულ ჟურნალს მხარში ამოუდგეს, მორალურ-მატერიალური მხარდაჭერა აგრძნობინოს.

ბოლოს, როგორც მკითხველმა, ჩვენი რედაქციის სახელით მინდა „ათინათის“ დამფუძნებელი, შემოქმედი რედაქტორის გულნაზ ხარაიშვილის, მისი შესანიშნავი თანამშრომლების მიმართ დიდი მადლობა გამოვხატო ამ ბრწყინვალე ჟურნალის არსებობისათვის.

ვინც ოდნავ მაინც ერკვევა სარედაქციო საქმიანობაში, კარგად იცის, რა ძალისხმევა, როგორც დიდოსტატი იტყოდა, „ბულის სისხლს“ მოითხოვს ასეთი დიდებული, ძვირფასი ჟურნალის ხელმძღვანელობა: სიზიფეს შრომის ტოლფასია რედაქტო-

მასაჟის ქართული სკოლა მედიცინის დოქტორის, ასოცირებული პროფესორის, უნიკალური სახელმძღვანელოებისა და 50-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორის, სამედიცინო მასაჟის სკოლა „ავანის“ დამაარსებლისა და დირექტორის ბატონ ნიკოლოზ

ავალიანის სკოლას ნიშნავს. სამედიცინო მასაჟის ამ ვირტუოზზე, ვინც მეუღლესთან, სამედიცინო საქმის სპეციალისტთან ქალბატონ ლია ავალიან-ჩახვაშვილთან ერთად უძღვება „ავანს“ მცირე ხნის წინათ წერდა ჩვენი გაზეთი, მაგრამ, როცა სათქმელი კიდევაა, თანაც – როგორი, ხომ უნდა ითქვას. მითუფრო, ვიცით – გამეორება ცოდნის დედააო. მაგრამ ამჟამად უკვე გამოქვეყნებულის „გადაბულბულებას“ არ ვაპირებთ. მოგეხსენებათ, ყველა საქმის საზომი შედეგია – დადებითი, ან უარყოფითი. ნახსენებ პუბლიკაციაში ვწერდით დიდ გამაჯანსაღებელ მუშაობასა და ქართ-

ავალიანის ავალიანის სკოლის ზრიუფი

„ავანი“ - საერთაშორისო ასპარეზზე

ველ მასაჟისტა მოსამზადებლად განუვლ ერთობ გააზრებულ, მიზანმიმართულ და მრავალმხრივ შრომაზე. საქართველოში ხომ ყოველი მასაჟისტი ამ სკოლის აღზრდილია და საზღვარგარეთაც ბევრი მუშაობს. და უმთავრესი – არის ეს ის შემთხვევა, როცა რაოდენობა ხარისხსაც ნიშნავს? სწორედ ასეა. ამის დასტური უამრავი მადლიერი პაციენტი, მაგრამ ზემოთქმულის დასტურად ამჯერად ერთი კონკრეტული მაგალითიც საკმარისზე მეტია. ოდესაში გაიმართა მასაჟისტთა ლია ჩემპიონატი. მასზე პირველად მიიწვიეს საქართველოს წარმომადგენლები. ისინი საქართველოს პროფესიული მასაჟის ასოციაციამ წარადგინა, რომლის დამფუძნებლებიც არიან: რუსუდან მემარნიშვილი (დირექტორი), სათუნა ურუშაძე, ლია ავალიანი-ჩახვაშვილი და ნიკოლოზ ავალიანი. დელეგაციაში სამივე ქალბატონი და „ავანის“ აღზრდილი, განთქმული მკურნალ-მასაჟისტი გიორგი სისარულიძე ბრძანდებოდნენ. უშუალოდ „საპაექროდ“ „ავანის“ სკოლის კურსდამთავრებულები: თათია ნასყიდაშვილი, სათუნა საბანაძე და გიორგი თოხაძე იყვნენ. ლია ჩემპიონატი, ფაქტობრივად, საერთაშორისო გახლდათ. მასში კიდევ რუსეთის, ბელო-

რუსიის, ყაზახეთის, იტალიისა და საფრანგეთის გუნდები მონაწილეობდნენ. შეჯიბრება 3 ნომინაციაში გაიმართა: კლასიკური მასაჟი (იგი საჭიროა მასაჟის ყველა სხვა სახეობისა თუ მეთოდისთვის, ანუ მთლიანად მასაჟის კულტურის საფუძველთა-საფუძველია); სპა-მეთოდები (ძალზე მოკლედ – მკურნალობა წყლის მეშვეობით); ტაო-იოგა-მასაჟი (მანუალური და აქტიური კინეზოთერაპია). ლია ავალიანი-ჩახვაშვილის: „წინდანი არაფერი დავგვიგემავს. ან კი რას დავგემავდით. გვინდოდა, მონაწილეებს თვალთახედვის არეალი გაეფართოებინათ, ენახათ, რა არის საერთაშორისო ჩემპიონატი, მაგრამ სასწაული მოხდა...“ მაინც რა სასწაული? ანდა, სასწაული იყო, თუ წლების მანძილზე განუვლი თავდაუზოგავი შრომის ლოგიკური შედეგი? „სასწაული“ უფრო აღფრთოვანების გამართლებულ სიტყვის მასალად გამოდგება. ნამდვილად კი – და ეს ქალბატონმა ლიამ მშვენივრად უწყის, – ეს მასაჟის ავალიანის სკოლის ტრიუმფი გახლდათ. კლასიკური მასაჟი – ჩვენები მხოლოდ ამ ნომინაციაში მონაწილეობდნენ, – თათია ნასყიდაშვილმა – ოქროს, ხოლო გიორგი თოხაძემ – ბრინჯაოს მედლები მოიპოვეს! ლია ავალიანი-ჩახვაშვილის: „უნდა გენახათ ჟიურის, დელეგაციათა ხელმძღვანელების გაოცებული სახეები, როცა თათიამ,

გიორგიმ და ხათუნამ ავალიანის უნიკალური მეთოდით ბრწყინვალედ „შეასრულეს“ მასაჟი. არავინ ელოდა დებიუტანტებისგან ასეთ ოსტატობას, თანაც კლასიკურ მასაჟში. კონსულტაციებისთვისაც მიგვიწვიეს სხვადასხვა ქვეყანაში.“ ქალბატონმა ლიამ ისე ჩაიღიმოდა, მივხვდი, ჭოჭმანობდა, კიდევ რაღაც ეთქვა, თუ – არა. ჩავეძიე. თურმე, მეორე ადგილიც ჩვენი ნილხვედრი ყოფილა. მაგრამ პირდაპირ უთქვამთ, ყველა მედალს ქართველებს ხომ ვერ გაგატანთო. ჯანი გავარდეს, ამჯერად შერ-

ჩეთ ჩვენი ვერცხლი. მით უფრო, რომ „შერეკილებისა“ არ იყოს, „აქედან ვერ წაშლი“. ვერ წაშლი იმ საფუძვლიან, უნიკალურ ცოდნას, რასაც ეუფლებიან „ავანში“. ეს მხოლოდ დებიუტი იყო. საჭიროა ყველანაირი ხელშეწყობა, რათა მასაჟის ქართული სკოლა ღირსეულად წარდგეს ნებისმიერი დონის საერთაშორისო ჩემპიონატზე. აუცილებლად ხელდაამშვენებულნი დაბრუნდებიან, რადგან „ავანის“ აღზრდილები მასაჟის ავალიანის უნიკალურ მეთოდს ფლობენ.

კოტე სარალიძე

ჩვენი მოშავალი კოლეგა

უფრო გამბედავი და თავდაჯერებული გავხდით. ნინო მასწავლებელი ყველაფერში მიწყობს ხელს, იცის ჩემი მიზნების, მისწრაფებებისა და ოცნებების შესახებ, გვერდში მიდგას, როგორც მეგობარი, ყოველთვის მაძლევს საჭირო რჩევადარიგებას. ქართულის მასწავლებელზეც ნანა ძიგოშვილზეც იგივე შემიძლია ვთქვა. ისიც ყველანაირად მიწყობს ხელს, მგულშემატყურობს. ყოველთვის, როცა ჩემს ნაშრომს ეცნობა, სახეზე თბილი ღიმილი და სიამოვნება აღებუქდება ხოლმე. ამ ორმა მასწავლებელმა იმდენი სითბო და სიყვარული დათესა ჩემს გულში, რომ მთელი ცხოვრება გამყვება საგზლად“ – აღნიშნა ჩვენთან საუბრისას სალომემ. სალომე წერს მოთხრობებს, ნოველებს, ჩანახატებს... მის ორ ნამუშევარს გაგაცნობთ. ჩვენ, ცხოველები და მცენარეები, ადამიანი, ცხოველები, მცენარეები, ყოველივე სულიერი და უსულო ღმერთის ქმნილებაა... ეს ღვთის ქმნილებები ძალიან განსხვავდებიან ერთმანეთისაგან თვისებებით,

ჩვევებით, აღნაგობით, ფორმით, ფერით, წონით, ხასიათით... ადამიანები მეტად ამაყები, თავდაჯერებულები და ამპარტავნები ვართ, ხოლო მცენარეები და ცხოველები ძალიან უბრალო, მაგრამ უმნიშვნელოვანესი არსებები არიან. ცხოველებმა ერთგულება და სიყვარული იციან... მცენარეები გვიღამაზებენ სამყაროს, გვამარაგებენ უანგზადით, სანაცვლოდ არაფერს ითხოვენ, ადამიანებივით არ იციან დაცინვა, ქილიკი, ქიშპობა, მტრობა, ლალატი, შური... ჩვენ, ადამიანებს, უფრო მეტი შესაძლებლობა, თავისუფლება და შანსები გვაქვს ვიდრე მცენარეებსა და ცხოველებს, რომ

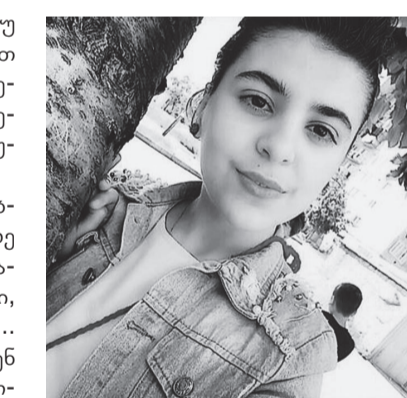

კარგი საქმე ვაკეთოთ! ბუნების დაფასება, გაფრთხილება, მოვლა-პატრონობა გვმართებს, ისევე ჩვენი და ჩვენი თაობის საკეთილდღეოდ... გაუფრთხილდეთ გა-

რემოს, ნუ დავანაგვიანებთ, ნუ დავაბინძურებთ, ნუ მოვსპობთ დაუდევრობით მცენარეებს, ხეებს... გაუფრთხილდეთ ცხოველებს, დავიცვათ ისინი და დაცული ვიქნებით ჩვენც... და მაინც, ვფიქრობ, ცხოველები და მცენარეები ჩვენზე ბევრად უკეთესები არიან... ალალები, მართლები, უბოროტოები, სევდიანები მაგრამ – კეთილები... ხედავენ ადამიანებს, გრძნობენ მათ ბოროტებას, მაგრამ ბოროტებით არასოდეს უპასუხებენ, ცხოვრობენ მშვიდად ჩვენს გვერდით ალბათ, იმ იმედით, რომ ოდესმე ჩვენ – ადამიანებიც შევიყვარებთ, დავაფასებთ და სათანადო ყურადღებას მივაქცევთ მათ!

ზუნანაძე პანონი

არის მოსაზრება რომ პირადი ტრაგედია ადამიანს აბოროტებს. ამ აზრს ნაწილობრივ ვეთანხმები, ყველა ადამიანი განსხვავებულია და ყველას თავის ბუნება, ფიქრები და შეხედულებები აქვს... ზოგი ადამიანი ვიცი, ვისაც ახლობელი ადამიანი შვილი ან ქმარი მოუკვდა და გაბოროტდა. ჩემი აზრით, ის ფიქრობს, რომ სწორი გზით მიდის და შური უნდა იძიოს... რადგან დაბრმავებულია შურისძიების წყურვილი... ამ დროს ადამიანი დაბნეულია, არ იცის რა გააკეთოს, ბრმად მიუყვება ამ საშინელ გზას.

მაგრამ, ვფიქრობ, რომ ამ ბოროტი ძრახვით – შურისძიებით და სხვათა განადგურებით არაფერი გამოვა, მხოლოდ და მხოლოდ საყვარელი ადამიანის სულს შეურაცხყოფ და მისთვის ცუდს აკეთებ. მაგრამ სხვაგვარებაც ხომ არიან? მათაც უკვდებათ შვილები და მაინც ცხოვრობენ სიკეთით, ეკლესიურად, და ამით გარდაცვლილის სულს შვებას, სიამოვნებას, კეთილგანწყობას ანიჭებენ. ვფიქრობ, ეს საკითხი სადავო არაა, მაგრამ ასე მე ვფიქრობ, სხვა – სხვანაირად აღიქვამს და სხვა თვალთ ხედავს ამ ყველაფერს. ის ადამიანები რომლებსაც შურისძიება სწყურიათ, არასწორად მსჯელობენ! ყველა დამნაშავეს, უპირველესად ღმერთი განსჯის. მისი სამართალი უზენაესია ნებისმიერ მინიერ სამართალთან შედარებით.

რედაქციისაგან: როდია პედაგოგობა, მაგრამ განსაკუთრებით როდია სოფლის სკოლების მასწავლებლობა. მითუფრო, თუ იმ შავ-ბნელ მეოთხედ საუკუნეს გავიხსენებთ – უგზობა, სიბნელე, სიცივე, არასტაბილური სიმბოლური ანაზღაურება.

ჭეშმარიტად გმირობის ტოლფასია სოფლის ყველა პედაგოგის ღვაწლი, ვინც, არაადამიანური პირობების მიუხედავად, ერთგულად ეწეოდა მომავალი თაობის აღზრდის როლსა და საპატიო საქმეს.

ახმეტის რაიონის სოფელ ხორხელის საჯარო სკოლის ისტორიისა და ხელოვნების მასწავლებელი ქალბატონი ასმათ ბაბაკიშვილი სწორედ იმათგანია, ვინც, ყველაფრის მიუხედავად, მთელი შემართებით მიჰყვებოდა ერთხელ და სამუდამოდ არჩეულ სავალს.

იგი ბავშვობიდანვე ოცნებობდა პედაგოგობაზე, რადგან მშობლები და ახლობლების უმრავლესობა მასწავლებელი იყო.

1977 წელს დაამთავრა თელავის ი. გოგებაშვილის სახელობის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის ისტორია-ფილოლოგიის ფაკულტეტი. 1974 წელს მოეკიდა ოჯახს. 1979 წლიდან მუშაობდა გარდაბნის მე-10 და მე-47 პროფესიულ-ტექნიკურ სასწავლებელში აღზრდელად და ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლად. 1985 წელს კი – გარდაბნის ქართულ სკოლაში ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლად. პარალელურად (1989-1991 წლებში) იყო გარდაბნის რაიონის რუსთაველის საზოგადოების თავმჯდომარე. 1991 წელს მეუღლესთან და სამ შვილთან ერთად საცხოვრებლად გადავიდა ახმეტის რაიონის სოფელ ხორხელში.

გთავაზობთ ქალბატონ ასმათის საგაზეთო წერილად ჩამოყალიბებულ გულისტკივილსა და ნაფიქრალს.

ჩემი სამრეკლო

მასწავლებლის გულისტკივილი და ნაფიქრალი

სიყვარული გადავარჩინს

საოცრად ლამაზ, მიმზიდველ ადგილად წარმოგვიდგენია ყველას, ალბათ, „სამოთხის ბაღი“, სადაც უფალმა თავის უმაღლეს ქმნილებას – ადამიანს მიუჩინა სამყოფელი. სწორედ მისი სილამაზის ჰარმონიულობამ და ვაშლის ხის გემრიელმა ნაყოფმა შეამეცნა ადამსა და ევას „თავნი თვისნი“ და მერმედ სიყვარულიც წარმოშვა, რასაც „ცოდვა“ მოჰყვა. ღმერთმა იცოდა, რომ ადრე თუ გვიან ასე მოხდებოდა, რადგან „სიყვარული თავად ღმერთია ამ ქვეყანაზე“, რასაც შესანიშნავად გვიმხელს

„დიდოსტატის მარჯვენაში“ კონსტანტინე გამსახურდია.

ჩვენი ქვეყნის მთის არწივი ვაჟა-ფშაველა კი თავის პატარა მოთხრობაში „კლდე მხოლოდ ერთხელ სთქვა“, – დიდებულად ამბობს, რომ „ის ბუშტი, ადამიანები გულს რომ ვეძახით, სიყვარულით გვეკონდეს საესე“. განა, უფლის სიტყვაში მთავარი „არტერია“ ეს არაა?

თუ სიყვარულით სავსენი ვიცხოვრებთ ამქვეყნად, თუ სიკეთესა და სათნოებას გამოვიჩინებთ ერთმანეთის მიმართ, აღარ იქნება ამდენი შური და ბოროტება; აღარ ჩაიცვამენ ძაძებს დედები, როგორც ეს მოხდა 9 აპრილის ტრაგედიისას, აფხაზეთისა და 2008 წლის აგვისტოს ომებისას. ახლა ტერაქტების, საომარი მოქმედებების სხვა ქვეყნებში?! რაც მძიმე შედეგების მომტანია კაცობრიობისთვის და საშიშროებას უქმნის მთლიანად ჩვენს სამყაროს.

ღმერთმა გვიბოძა „სამოთხის ბაღი“ – დედამიწა, მაგრამ სიხარბითა და ღვარძლით აღსავსე ადამიანები ამას ვერ აცნობიერებენ და მტრობენ ერთმანეთს.

XXI საუკუნეში, როცა ადამიანთა აზროვნება ამაღლებულია, რაშიც ხელს გვიწყობს

კაცობრიობის თანამედროვე მიღწევებიც, რატომ უნდა ვიყოთ ერთმანეთისადმი ბოროტებით სავსენი?

ღმერთმა სრულიად დედამიწა გვიბოძა, ჩვენ ჩაგვაბარა ყველა დანარჩენი, მაგრამ ვისიგრძეგანებთ, ვამართლებთ კი უფლის ამ უდიდეს ნდობასა და წყალობას?!

ყველა ფერისა და ერის ადამიანი ღვთის შვილია – გავუფრთხილდეთ ერთმანეთს! საშინელმა ომებმა, განსაკუთრებით, პირველმა და მეორე მსოფლიო ომებმა, კაცობრიობას სრულად დაანახვა ომების საშინელება. მთელს მსოფლიოში დღეს უპირველეს ადგილზე „ადამიანის უფლებები და თავისუფლებები“ დგას. ჯერ კიდევ 1945 წელს შექმნილმა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციამ მიზნად დაისახა მსოფლიოში მშვიდობისა და საერთაშორისო წესრიგის დაცვა და უპირველეს საკითხად სწორედ ადამიანის უფლებები და თავისუფლებები დააყენა. პირველი და მეორე თაობის უფლებათა უზრუნველსაყოფად აუცილებელი გახდა ადამიანის უფლებების ახალი კატეგორიების აღიარება. მესამე თაობის უფლებებს მიეკუთვნება მყარი

სოფელ ხორხელის საჯარო სკოლა

თით სიკეთე, ვთესოთ სიყვარული ჩვენს ირგვლივ და სიკეთის ნაყოფი რომ იმრავლებს, ბოროტება, შეიძლება, გაქრეს.

ასეთ ორგანიზაციებსა და ჯგუფებში ახალგაზრდების დიდი ნაწილი თუ იქნება ჩართული, შედეგი გაცილებით დადებითი იქნება.

ხშირად გაიმართოს საქველმოქმედო ღონისძიებები, შეხვედრა-გამოფენები სამშვიდობო თემებზე, ქვეყნის შიგნითაც და საერთაშორისო

სასიკეთო კვალი უკვე ატყვია. ვფიქრობ, ამ ცენტრების განვითარება ძალზე წაადგება ხალხსაც და ქვეყანასაც.

ბევრი ზრდასრული ადამიანი შეიძლება დასაქმდეს, გამოავლინოს და გამოიყენოს უნარ-თვისებები. ამას სკოლიდანაც ეძლევა ბიძგი, როცა მოზარდებს კლასის ხელმძღვანელი ხშირად მოუთხრობს სხვადასხვა პროფესიის მნიშვნელობის შესახებ.

სკოლის დამთავრების შემდეგ ზოგს უმაღლეს სასწავ-

მასშტაბითაც, რითაც დავანახებთ ერთმანეთს, რომ შეგვიძლია ერთობა, ძმობა, თანადგომა.

ვარჩეოთ ერთმანეთს სიკეთე, სიტბო, გავუფრთხილდეთ სიცოცხლეს და იმედი მაქვს, „სიყვარული გადავარჩენს“ ჩვენცა და სამყაროსაც.

ზრდასრულია განათლება - რეალობა და პრობლემა

ჩვენი ქვეყანა ორ ათეულ წელზე მეტია გამოვიდა კომუნისტური რეჟიმის ტყვეობიდან და დამოუკიდებლობას მიაღწია, მაგრამ ჯერ კიდევ მრავალი საკითხია მოსაგვარებელი და გადაუჭრელი.

ეკონომიკური თვალსაზრისით, ნელ-ნელა წინ მივიწევთ, მრავალ სფეროშია დადებითი ძვრები; თანდათან, ნაწილობრივ გვარდება სოციალური საკითხებიც, მაგრამ ჯერ კიდევ ბევრია ჩვენს ირგვლივ გაჭირვებული და დაუსაქმებელი.

იქ, სადაც შექმნილია ზრდასრულთა განათლების ცენტრები, მათი საქმიანობის

ლებლებში სწავლის გაგრძელების საშუალება არა აქვს. ასეთ ახალგაზრდას, თუ იგი სკოლიდანვე დაკვალიანებული იქნება, არ გაუჭირდება ხელობის არჩევა, რითაც თავადაც მიიღებს სიამოვნებას და ოჯახსაც ამოუდგება გვერდში. ყველა ასაკში შეიძლება წარმატების მივალნევა.

მსურს ყურადღება გავამახვილო ჩემს რეგიონზე, კერძოდ, ახმეტასა და თელავზე. აქ ყველანაირი პირობაა, რომ შეიქმნას ზრდასრულთა დასაქმების ცენტრები, რაც ხელს შეუწყობს უმუშევარ ადამიანთა დასაქმებას, გაუმჯობესდება მათი სოციალური მდგომარეობა.

რეალობას ვერ გავექცევით: ისევე, როგორც ჩვენი ქვეყნის სხვა რეგიონებში, აქაც დიდი პრობლემაა ის, რომ ბევრ ზრდასრულ ადამიანს ჯერ არც ის მცირე პენსია აქვს და არც ხელფასი – უმუშევრობის გამო.

თუ მოვინდომებთ, მოვიძიებთ კიდევ ტერიტორიებსა და ფართს, სადაც ასეთი ცენტრების დაარსება შეიძლება. ეს ბევრ ადამიანს მოუტანს სიკეთეს და გაულამაზებს ცხოვრებას.

ასმათ ბაბაკიშვილი

მის საბავშვო ლექსებს ცეროდენები იზეპირებენ, საბავშვო ბაღებში მღერიან, დაწყებითი კლასების სახელმძღვანელოებიდან სწავლობენ.

ნაირა ნიჟარაძეს ჩვენი გაზეთის მკითხველებთან წარდგენა არ სჭირდება, ისედაც პოპულარულია იგი. მაინც მინდა შეგახსენოთ: სენტ-ეკვიპერი თავისი ბავშვობიდან მოდიოდა. ნაირა კი გასული საუკუნის დიდი საბავშვო მწერლობიდან ხელდამშვენებული მოდის: ნოდარ დუმბაძის, ნოდარ შამანაძის, გივი ჭიჭინაძის, გიორგი ნერეთლის, ლიდა სტვილიას, ალექსი ბოლქვაძის, მანანა ზაზიკაშვილის, ილია სიხარულიძის, მაცვალა მრევლიშვილის... აი, რა პლედის ღირსეული წარმომადგენელია. ახლა კი მის სამ ლექსს გემო გავუსინჯოთ, რომელთაგან ერთ-ერთი ბრწყინვალე ჟურნალ „ათინათში“ დაიბეჭდა.

ბუნების უშილო

რად გინდა წაგყვე ქალაქში, მტვერში, სადაც ხმაური მანქანის შეგშლის, აეროდრომზე თვითმფრინავებში, ღრუბლების მშვიტ კრინის ნავეებში? არ დამანახო ტანკი და თოფი, ზარ-ზარბაზანის ცეცხლი და ცოფი. მე მინდა მთებში, უსიერ ტყეში, ვენახში, ზეგანში, ბაღახთა ტყეებში. მინდა დაგვიფიფთ შინდი-ლილეები, წითელ-წითლები, როგორც მძივები. თან ჩამოგვიფიფთ ასკილ-კუნელი, ხეზე შემტკბარი ლეღვი ულევი. მინდა შემომხედეს ლამაზი ვეფხვი, როგორც შენა ხარ ტანით და ეშხით შემხედნენ ბავშვები, მოტყრიალენი,

ლიტერატურული გვირგი

„მინდა ქროდნები გავხარო“

მთქიკვიკენი წითელ ბაფთებით, ნიაფი გრილი, ყაყაჩო შლილი, ვაზ სიტოტხლის და ბუნების შეილი.

„ლილე“ და „ლელე“

„ლილე“ – მზის საგალობელი, სითბოს, ხალისის მეფობელი, როცა მღერის სეანები, ზანზარებს მთების ქანები.

მზისკენ მიჰქრისან ჰანგები, მაგრდება კოშკი – ნაგები, „ლილე“ – გმირების სიმღერა, გული საამოდ გილეგას.

მიყვარს სიმღერა მკირეთ, შენ გენაცვალე „ლილეო“...

„ლილე“ – საქვეყნოდ ქებული, საამოდ ხმების კრებული, წინაპართ მონაგონია, ბაბუ მეძახის მგონია.

თუ გიხარია, მღერისან, ცის სილაჟგარდის ფერი ხარ, ვინაც იმღერა „ლალეო“, მას ყელში ვენაცვალე!

მითხელ საბტსეთო

(ისტორიული ამბავი) მთქიდაფენი ერთმანეთს შეხედნენ, სულ ერთი წუთით, შეხედეს, შედგნენ, ეს იყო ვითარც არაკი, მითი, წინათ ამ ამბავს არაფრად ვთვლიდი.

შედეგ შეჯობი ლომულთა შობის, კაცნი გატყდნენ ამ თრთა ბრძოლით, ერთმა მეტრე ძირს დაანარტხა, სცადა ადგომა, ძალიან დასცხა!

– ვილოცავ, ძმაო, – გასმა ჩუმიად, დამარტხებულმა წარმოსთქვა უმალ, მხოლოდ ქართულად, სულ გამართულად, ასეთი რამე არსად არ თქმულა.

– შენ ქართველი ხარ? – ჰო, ვარ ქართველი, იბანში ტყვედ ვარ ჩამოყვანილი, მაშინ ვიყავი ძალზე პატარა, ბედმა მსოფლიო შემომატარა.

– ახლა ისე ვარ, თითქოს თრთში, მე დავსახლდები საქართველოში! – ყოჩად, ქართველო, ძალზე მიყვარხარ, შენს სამშობლოში ხვალვე მიმყავხარ!

ნაირა ნიჟარაძე

არდავიწყება ამაგარი პედაგოგისა

ზაირა ხელაშვილის მარადმოსაგონარი

თბილისში გულმა მოსწავლე-ახალგაზრდობისკენ გამოუწია. 26 წელი ემსახურა საყვარელ საქმეს. იყო 33-ე სკოლის ლაბორანტი, 159-ე სკოლაში შრომითი სწავლების ჩინებული სპეციალისტი და მასწავლებელი. მისი აღზრდილები შესანიშნავი მეოჯახე დედები და დასახლისები დადგნენ ცხოვრების ასპარეზზე. მეტად ნაყოფიერი იყო ზაირა ხელაშვილის მოღვაწეობა გლდანის 115-ე სკოლასთან არსებულ შრომითი სწავლების სასკოლო კომბინატში. მისი მოსწავლეები იმარჯვებდნენ ყველგან – კონკურსებში, ოლიმპიადებში, ყალიბდებოდნენ დარგის ბრწყინვალე სპეციალისტებად. თავად პედაგოგსაც ბევრი ჯილდო ჰქონდა მიღებული.

ახლან თბილისის მიწამ მიიბარა განათლების დვანლმოსილი მუშაკი, ოჯახის ბურჯი და ძვირფასი მასწავლებელი ზაირა გიორგის ასული ხელაშვილი. მის სახელს ამშვენებს მდიდარი და ლამაზი ბიოგრაფია: დაიბადა 1939 წელს სიღნაღის რაიონის სოფელ ვაქირში. ორი წლისა არ იყო, მამა რომ დიდ სამამულო ომში გაიწვიეს და ქერჩის ბრძოლებში უგზო-უკვლოდ დაიკარგა. მალე დედაც, ელენე საბაშვილი, დარდს გადაჰყვა. ობოლი ბავშვი დედულეთში, საგარეჯოს რაიონის სოფელ მანავში ბიძამ წაიყვანა და გაზარდა. დაამთავრა მანავის საშუალო სკოლა, შემდეგ კი – თბილისის პოლიტექნიკური ინსტიტუტი.

მაგრამ ყველაზე მთავარი ის გახლავთ, რომ ფანტიკურად, თავგანწირვით იყო შეყვარებული ოჯახზე, შვილებზე, შვილიშვილებზე. სამი შვილი და ოთხი შვილიშვილი აღუზარდა ქვეყანას, მათ კეთილდღეობას შეაღია მთელი ცხოვრება. როგორც დედამ, ბებია, მეუღლემ ღირსეულად მოიხადა ვალი ოჯახის წინაშე. ამით კი ზუსტად და სრულად დაიმსახურა ვაჟას შეფასება, „ლამაზად შვილთა გამზრდელი დედა მიცვინია ღმერთადო“, რომ ჰრძანა.

მისაბაძი, გადამდები იყო მისი შრომისმოყვარეობა, გულისხმიერება, კეთილშობილება. მხოლოდ ასეთს იცნობდნენ მას მეგობრები, კოლეგები, მეზობლები, საზოგადოება.

დაუვიწყარი იყოს სახელი შენი ზაირა ხელაშვილო! სულ ნათელში გამყოფოს უფალმა! მსუბუქი და თბილი იყოს შენთვის თბილისის მიწა!

ოჯახის სახელით: მეუღლე ბორის მიშველაძე, შვილები: ქეთინო, მაია, გიორგი მიშველაძეები, შვილიშვილები: დემეტრე, დავითი და ნინო ტყემალაძეები, ლუკა მიშველაძე, ნათესავები. კოლეგები, მეგობრები, გაზეთ „სახალხო განათლება“-ის რედაქცია.

შეჯიბრი პროფესიულ უნარებში

საქართველოს წარმომადგენლის ჯილდო - ქართველ სტუდენტს

ქალაქ აბუ-დაბიში გამართული პროფესიული უნარების (World-skills) 44-ე საერთაშორისო შეჯიბრი გამარჯვებულთა დაჯილდოებით დასრულდა - შვიდი ქართველი მონაწილედან ერთ-ერთს, ქობულეთის პროფესიულ კოლეჯ „ახალი ტალღიდან“ სტუდენტ ზურაბ შავიშვილს, სარესტორნო სერვისის შეჯიბრში, საუკეთესო წარმომადგენლის ჯილდო მიენიჭა.

სტრესს ვერ გაუძლო და კონკურსს გამოეთიშა. ჩვენებმა კი, მიუხედავად მცირე წარმომადგენლობითობისა, ღირსეულად შეასრულეს ყველა დავალება, თითქმის იმ საერთაშორისო სტანდარტებს მიუახლოვდნენ, რომელიც ამ პლატფორმის მემკვიდრეობით იწვევება. ეს კი, რა თქმა უნდა, სამომავლოდ უფრო მეტი წარმატების საწინდარი გახდება“, - აცხადებს ქეთევან ნატრიაშვილი.

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის პირველი მოადგილე ქეთევან ნატრიაშვილი მიიწვიეს, რომ ასეთი მასშტაბის შეჯიბრზე საქართველოს გუნდის მონაწილეობა ქვეყნისათვის ფასდაუდებელი გამოცდილებაა და ეს გამოცდილება ჩვენში აუცილებლად დაინერგება.

მისივე თქმით, შეჯიბრი ასევე ძალზე საინტერესო იყო ქართველი ექსპერტებისა და დამკვირვებლებისთვის, რომლებიც, ქართველ მონაწილეებთან ერთად, იმ უახლეს ტექნოლოგიებს გაეცნენ, რასაც სხვადასხვა ქვეყანა ამა თუ იმ პროფესიის შესასწავლად იყენებს. „შეჯიბრი იმდენად რთული იყო, რომ ბევრმა მონაწილემ

პროფესიული უნარების (World-skills) 44-ე საერთაშორისო შეჯიბრზე, სადაც 78 ქვეყნის 1300 წარმომადგენელი მონაწილეობდა, საქართველოს გუნდი შვიდ პროფესიაში იყო წარმოდგენილი: სამზარეულო საქმე, საკონდიტრო საქმე, სილამაზის სალონი, სარესტორნო სერვისი, საპარიკმახერო საქმე, გრაფიკული დიზაინი, საინფორმაციო ქსელების გაყვანილობა და ვებდიზაინი.

მთ. რედაქტორი ბორის მიშველაძე, პასუხისმგებელი რედაქტორი კონსტანტინე ბურბანიძე

რ ე დ კ ო ლ ე გ ი ა
ზურაბ ქობალია (თავმჯდომარე) 599 34-37-27; ნათელა ქიმერიძე 595 58-45-72; ბორის მიშველაძე 555 59-60-50; რომან მოსეშვილი 599 34 41 41; ნათია გურგენიძე 593 42-22-58; ეკა მამუკაშვილი 557 20-85-04

ელ-ფოსტა: saxgani@gmail.com
ტელ: (0 32) 2 99 80 00
(032) 2 98 48 07; (032) 2 99 63 52

სახალხო განათლება+ № 16 (4555)
1 ნოემბერი, 2017 წელი
გაზეთი გამოდის 1928 წლიდან

ISSN 1987-9113
9 771987 911009